

РІШЕННЯ № 48

Про надання роз'яснень щодо укладення договору про надання правничої допомоги від імені ради адвокатів регіону та пов'язаних з ним питань

«30» червня 2026 року

м. Київ

Рада адвокатів України, розглянувши звернення адвоката [REDACTED], який діє в інтересах Комунального підприємства «Керуюча компанія з обслуговування житлового фонду Печерського району міста Києва», про надання роз'яснення щодо належного суб'єкта укладення договору про надання правничої допомоги від імені ради адвокатів регіону, значення приватного інтересу адвоката та можливих ознак порушення Правил адвокатської етики, заслухавши доповідь членів Робочої групи – заступника Голови Ради адвокатів України Кухаря О.І. та представника адвокатів Рівненської області у складі Ради адвокатів України Лазарчук Г.В., а також пояснення голови Ради адвокатів Донецької області Керанчук Л.Л., встановила наступне.

Заявник повідомив, що 27 та 31 березня 2026 року він звертався до Ради адвокатів України щодо дій адвоката [REDACTED], пов'язаних із направленням адвокатських запитів, частина з яких подавалася із посиланням на інтереси Ради адвокатів Донецької області.

За результатами розгляду зазначених звернень Рада адвокатів України 02 квітня 2026 року прийняла рішення № 15 «Щодо роз'яснення окремих питань, пов'язаних з адвокатськими запитами». Цим рішенням, зокрема, роз'яснено, що:

- адвокат не вправі використовувати адвокатський запит за відсутності реально існуючого договору про надання правничої допомоги та належного волевиявлення клієнта на представництво його інтересів;

- за відсутності даних про укладений договір про надання правничої допомоги та/або належне уповноваження діяти від імені чи в інтересах відповідної юридичної особи, а також у разі, якщо така юридична особа офіційно заперечує надання будь-яких рішень, доручень чи повноважень, адвокатські запити та інші дії адвоката не можуть вважатися такими, що належно вчинені в інтересах цієї юридичної особи.

Заявник також повідомив, що під час ознайомлення з матеріалами дисциплінарної справи, яка перебуває у провадженні дисциплінарної палати Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури Запорізької області стосовно адвоката [REDACTED], йому стало відомо про наявність договору про надання правничої допомоги (представництво інтересів) Ради адвокатів Донецької області. Зазначений договір з боку Ради адвокатів Донецької області підписаний не її головою, а членом ради – адвокатом [REDACTED].

Заявник наголосив, що поява цього документа не узгоджується з обставинами, встановленими Радою адвокатів України на засіданні 02 квітня 2026 року. Зокрема, голова Ради адвокатів Донецької області Керанчук Л.Л. послідовно заперечувала існування будь-якого договору про надання правничої допомоги з адвокатом [REDACTED], зазначаючи, що такий договір Радою адвокатів Донецької області ніколи не укладався. Аналогічні пояснення на тому ж засіданні надав і сам адвокат [REDACTED], який стверджував, що підписаного сторонами договору про надання правничої допомоги в інтересах Ради адвокатів Донецької області у нього не було.

Крім того, заявник послався на обставини, які, на його думку, свідчать про наявність приватного майнового інтересу до нежитлового підвального приміщення (група приміщень № 108, площею 70,2 кв. м) у будинку № [REDACTED] на вул. Кловський Узвіз у м. Києві.

Так, 25 серпня 2025 року адвокат [REDACTED], діючи в інтересах [REDACTED] – дружини адвоката [REDACTED], звернувся з адвокатським запитом щодо зазначеного приміщення. Надалі [REDACTED] подала документи для участі в аукціоні на право оренди цього ж приміщення.

Заявник наголосив, що приватний майновий інтерес до спірного об'єкта у пов'язаній з адвокатом [REDACTED] особи був заявлений публічно ще у серпні 2025 року. Натомість договір про надання правничої допомоги, на який адвокат [REDACTED] згодом посилався в ордері при направленні адвокатських запитів щодо того самого приміщення із зазначенням інтересів Ради адвокатів Донецької області, датований 29 вересня 2025 року, тобто пізніше, ніж виник і був виявлений зазначений приватний інтерес.

У зв'язку з цим адвокат [REDACTED] звернувся до Ради адвокатів України з проханням надати роз'яснення з шістнадцяти питань, які наводяться в редакції заявника:

1. чи має член ради адвокатів регіону, який не є головою ради, не виконує обов'язки голови та не має окремого рішення ради, доручення голови або довіреності на укладення договорів, право самостійно укладати від імені ради адвокатів регіону договір про надання правничої допомоги?

2. чи може саме по собі перебування особи у статусі члена ради адвокатів регіону вважатися достатнім підтвердженням її повноважень на підписання договору про надання правничої допомоги від імені ради адвокатів регіону як юридичної особи?
3. чи може спеціальне уповноваження члена ради адвокатів регіону на складання адміністративних протоколів за частиною п'ятою статті 212-3 КУпАП, у тому числі за довіреністю або рішенням ради, тлумачитися як повноваження на укладення договору про надання правничої допомоги від імені ради адвокатів регіону?
4. чи може довіреність або інше уповноваження на складання адміністративних протоколів, видане після дати договору про надання правничої допомоги та з іншим предметом, підтверджувати повноваження особи на підписання такого договору в минулому?
5. чи може договір про надання правничої допомоги, підписаний від імені ради адвокатів регіону лише членом ради без рішення ради, без доручення голови ради, без довіреності на укладення такого договору і без наступного схвалення радою, вважатися належною правовою підставою для представництва інтересів такої ради адвокатом?
6. чи може адвокат, який посилається на ордер, виданий на підставі такого договору, вважатися належно уповноваженим діяти в інтересах ради адвокатів регіону, якщо сама рада та її голова офіційно заперечують укладення договору, надання доручення і наявність повноважень на представництво?
7. чи може частина четверта статті 27 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» про укладення договору на користь клієнта іншою особою застосовуватися до ситуації, коли відповідна юридична особа прямо заперечує своє волевиявлення на таке представництво та не схвалює відповідного договору?
8. чи має враховуватися при оцінці належності використання адвокатського запиту обставина, що приватний інтерес близької особи адвоката до того самого приміщення був заявлений раніше, ніж виникло посилання на договір про надання правничої допомоги з Радою адвокатів Донецької області?
9. чи можуть адвокатські запити вважатися такими, що належно вчинені в інтересах ради адвокатів регіону, якщо їх предмет, хронологія та фактичний контекст вказують на можливу спрямованість на реалізацію приватного майнового інтересу іншої особи щодо того самого об'єкта нерухомості?

10. чи допускається використання адвокатського запиту з посиланням на інтереси органу адвокатського самоврядування для отримання інформації або впливу на умови оренди об'єкта комунального майна, якщо відповідний орган заперечує наявність волевиявлення на таке представництво?
11. чи може адвокатський запит вважатися добросовісним здійсненням професійного права адвоката, якщо він фактично спрямований на усунення або зміну умов використання приміщення як укриття під час повітряної тривоги, але не підтверджено, що такі дії необхідні для надання правничої допомоги клієнту, в інтересах якого адвокат формально заявляє про свої дії?
12. чи може попередній приватний інтерес до конкретного об'єкта нерухомості, заявлений самим адвокатом або пов'язаною з ним особою до появи посилань на інтерес ради адвокатів регіону, свідчити про необхідність особливо ретельної перевірки добросовісності посилання на інтерес органу адвокатського самоврядування?
13. чи може вважатися належним волевиявленням клієнта – юридичної особи усна, неформальна або подальша поведінка окремих посадових чи виборних осіб, якщо на момент укладення договору не існувало рішення колегіального органу або письмового уповноваження особи, яка підписала договір?
14. чи можуть обставини, за яких адвокат за наявності попереднього приватного майнового інтересу до того самого об'єкта або за наявності такого інтересу у пов'язаної з ним особи надалі посиляється на інтерес ради адвокатів регіону без належного волевиявлення такої ради, свідчити про можливе порушення Правил адвокатської етики, зокрема принципів пріоритету інтересів клієнта, неприпустимості конфлікту інтересів, добросовісності, чесності та заборони неправдивих заяв щодо обсягу повноважень адвоката?
15. чи можуть обставини, за яких дружина адвоката подавала документи для участі в аукціоні на оренду того самого приміщення, тоді як рада адвокатів регіону таких документів не подавала і заперечує наявність свого волевиявлення на представництво, свідчити про можливу підміну приватного інтересу начебто інтересом ради адвокатів регіону?
16. чи можуть обставини, за яких дружина адвоката подала документи на аукціон на оренду того самого приміщення, а сам адвокат надалі використовував адвокатські запити з посиланням на начебто інтерес ради адвокатів регіону щодо того самого об'єкта, свідчити про ознаки

можливого порушення Правил адвокатської етики, зокрема у частині добросовісності, чесності, заборони конфлікту інтересів, недопустимості введення в оману щодо обсягу повноважень адвоката та недопустимості підміни приватного інтересу інтересом клієнта?

Розглянувши звернення адвоката [REDACTED] та дослідивши додані до нього матеріали, Рада адвокатів України, з огляду на змістовну єдність поставлених питань, дійшла висновку про доцільність надання роз'яснення шляхом об'єднання окремих питань у відповідні тематичні групи.

Щодо повноважень на укладення договору про надання правничої допомоги від імені ради адвокатів регіону (питання 1, 2, 5, 13)

Відповідно до статті 48 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» (далі – Закон) у період між конференціями адвокатів регіону функції адвокатського самоврядування у регіоні виконує рада адвокатів регіону, яка підконтрольна і підзвітна конференції адвокатів регіону та є юридичною особою. Повноваження і порядок роботи ради адвокатів регіону визначаються Законом та положенням про раду адвокатів регіону, яке затверджується Радою адвокатів України. Частиною четвертою статті 48 Закону визначено, що рада адвокатів регіону представляє адвокатів регіону та розпоряджається коштами і майном відповідно до затвердженого кошторису.

Згідно з частиною першою статті 49 Закону голова ради адвокатів регіону представляє раду в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах, організаціях, перед громадянами.

Рішенням Ради адвокатів України від 25 жовтня 2014 року № 178 затверджено Регламент ради адвокатів регіону (зі змінами) (далі – Регламент). Пунктом 3.1.1 Регламенту встановлено, що голова ради адвокатів регіону представляє раду адвокатів регіону у відносинах з іншими органами адвокатського самоврядування, органами державної влади та органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами і організаціями, органами влади інших держав та міжнародними організаціями; розподіляє обов'язки між заступником, секретарем та членами ради, дає їм доручення; планує роботу ради адвокатів регіону; організовує і забезпечує ведення діловодства ради адвокатів регіону; видає накази, доручення, розпорядження.

Отже, за своїм правовим статусом саме голова ради адвокатів регіону є особою, уповноваженою представляти раду адвокатів регіону та підписувати договори від її імені без додаткового уповноваження.

Сам по собі статус члена ради адвокатів регіону не наділяє таку особу повноваженнями на укладення та підписання від імені ради адвокатів регіону

договору про надання правничої допомоги цій раді адвокатів регіону, членом якої вона є.

Відповідно до пункту 7.6 Регламенту рада адвокатів регіону на своїх засіданнях вирішує питання, віднесені до її повноважень Законом, а також організаційні питання діяльності ради адвокатів регіону та її Секретаріату. Пунктом 13.1 Регламенту встановлено, що результатом вирішення таких питань є рішення встановленої форми.

Таким чином, член ради адвокатів регіону не може за власною ініціативою укласти договори від імені ради адвокатів регіону. Будь-яка особа, у тому числі член ради адвокатів регіону, може укласти договір від імені ради адвокатів регіону виключно за наявності рішення ради адвокатів регіону про надання таких повноважень та відповідного доручення (довіреності), виданого головою ради адвокатів регіону. За відсутності зазначених документів така особа не має повноважень на укладення договору про надання правничої допомоги з радою адвокатів регіону, а укладений нею договір є таким, що вчинений особою за відсутності повноважень на представництво.

Не може вважатися належним волевиявленням ради адвокатів регіону на укладення договору усна, неформальна або подальша поведінка окремих посадових чи виборних осіб ради адвокатів регіону за відсутності рішення ради адвокатів регіону, яке передує укладенню договору, та належного доручення або довіреності на його укладення. Волевиявлення ради адвокатів регіону як колегіального органу оформлюється виключно рішенням встановленої форми (пункт 13.1 Регламенту).

Відповідно до частини четвертої статті 27 Закону договір про надання правничої допомоги може укладатися на користь клієнта іншою особою, яка діє в його інтересах; до такого договору застосовуються загальні положення цивільного законодавства про договір.

Статтею 15 Правил адвокатської етики, затверджених Звітно-виборним з'їздом адвокатів України 09 червня 2017 року (зі змінами) (далі – Правила адвокатської етики), визначено, що договір про надання правничої допомоги може укладатися клієнтом або на користь клієнта іншою особою, яка діє в його інтересах. Якщо договір укладено на користь клієнта іншою особою, адвокат зобов'язаний отримати підтвердження згоди клієнта на надання йому професійної правничої (правової) допомоги цим адвокатом. Аналогічний підхід щодо обов'язковості такої згоди закріплено рішенням Ради адвокатів України від 12 квітня 2019 року № 56.

Водночас застосування частини четвертої статті 27 Закону та статті 15 Правил адвокатської етики можливе лише за умови, що договір укладено

особою, яка діє в інтересах клієнта, і клієнт надав згоду на надання йому правничої допомоги відповідним адвокатом. Таку згоду адвокат зобов'язаний отримати до вчинення будь-яких дій, спрямованих на виконання договору про надання правничої допомоги. У протилежному випадку дії адвоката вважаються такими, що вчинені без погодження з клієнтом.

При цьому до договорів про надання правничої допомоги застосовуються загальні засади договірного права та інституту представництва.

Відповідно до частин першої, третьої статті 237 Цивільного кодексу України представництвом є правовідношення, в якому одна сторона (представник) зобов'язана або має право вчинити правочин від імені другої сторони, яку вона представляє. Представництво виникає на підставі договору, закону, акта органу юридичної особи та з інших підстав, встановлених актами цивільного законодавства.

Відповідно до частин першої, третьої статті 244 Цивільного кодексу України представництво, яке ґрунтується на договорі, може здійснюватися за довіреністю. Довіреністю є письмовий документ, що видається однією особою іншій особі для представництва перед третіми особами.

Згідно зі статтею 246 Цивільного кодексу України довіреність від імені юридичної особи видається її органом або іншою особою, уповноваженою на це її установчими документами.

Відповідно до правової позиції Верховного Суду, викладеної у постанові від 18 січня 2023 року у справі № 752/22077/16, положення статті 241 Цивільного кодексу України щодо наступного схвалення правочину не можуть бути застосовані до правовідносин, коли правочин укладений від імені особи іншою особою, яка взагалі не була уповноважена на таке представництво і не мала жодних повноважень діяти від імені свого довірителя, а отже, не могла їх перевищити.

Щодо співвідношення повноважень на складання протоколів про адміністративні правопорушення та на укладення договорів (питання 3, 4)

Відповідно до статті 255 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП) право на складання протоколів про адміністративні правопорушення за статтею 212-3 КУпАП (у частині, що стосується порушення права на інформацію відповідно до Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність») надається голові ради адвокатів Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя або уповноваженому радою члену ради адвокатів.

Отже, член ради адвокатів регіону набуває права на складання протоколів про адміністративні правопорушення лише на підставі окремого рішення ради адвокатів регіону, яким визначено конкретний обсяг наданих йому повноважень.

Повноваження на складання протоколів про адміністративні правопорушення та повноваження на укладення договорів від імені ради адвокатів регіону не є тотожними. Вони мають різну правову природу та різний предмет: перше стосується участі у публічно-правових відносинах щодо притягнення до адміністративної відповідальності, друге – вчинення цивільно-правових правочинів від імені юридичної особи. Уповноваження особи на вчинення дій одного виду не поширюється на дії іншого виду і не може тлумачитися розширювально.

Відповідно до частини першої статті 241 Цивільного кодексу України правочин, вчинений представником з перевищенням повноважень, створює, змінює, припиняє цивільні права та обов'язки особи, яку він представляє, лише у разі наступного схвалення правочину цією особою. Правочин вважається схваленим, зокрема, у разі, якщо особа, яку представляють, вчинила дії, що свідчать про прийняття правочину до виконання.

Зазначена норма презюмує наявність у представника певного обсягу повноважень, належним чином та у встановленому порядку наданих йому особою, яку він представляє, і встановлює умови набуття чинності правочином, вчиненим представником з перевищенням цих повноважень. З огляду на це стаття 241 Цивільного кодексу України не може бути застосована до правовідносин, у яких правочин укладено від імені особи іншою особою, яка взагалі не була уповноважена на таке представництво і не мала жодних повноважень діяти від імені довірителя, а отже, не могла їх перевищити.

Наведене узгоджується з правовим висновком Верховного Суду, викладеним у постанові від 25 травня 2016 року у справі № 6-2612цс16. Аналогічні висновки містяться у постановах Верховного Суду від 25 квітня 2018 року у справі № 710/2175/15-ц (провадження № 61-5322св18), від 27 червня 2018 року у справі № 395/465/15-ц (провадження № 61-8726св18) та від 31 жовтня 2018 року у справі № 664/998/17 (провадження № 61-14501св18).

Таким чином, наявність рішення ради адвокатів регіону або довіреності, якими члена ради адвокатів регіону уповноважено на складання протоколів про адміністративні правопорушення, не наділяє таку особу правом на укладення договорів від імені ради адвокатів регіону, у тому числі договорів про надання правничої допомоги.

При цьому наступне схвалення радою адвокатів регіону договору про надання правничої допомоги, укладеного такою особою, не може усунути дефект

її повноважень, оскільки на момент укладення договору ця особа взагалі не мала повноважень на укладення договорів від імені ради адвокатів регіону, а отже, не могла їх перевищити.

З цих же підстав рішення ради адвокатів регіону або довіреність про уповноваження члена ради на складання протоколів про адміністративні правопорушення, видані після дати укладення договору про надання правничої допомоги, не підтверджують наявності у такої особи повноважень на підписання зазначеного договору. Крім того, за своєю темпоральною дією такий документ не поширюється на правовідносини, що виникли до його прийняття або видачі.

Щодо ордера про надання правничої допомоги та застосування частини четвертої статті 27 Закону (питання 6, 7)

Відповідно до статті 26 Закону підставою для здійснення адвокатської діяльності є договір про надання правничої допомоги. Ордер є лише одним з документів, що посвідчують повноваження адвоката, які виникають на підставі такого договору. Ордер видається адвокатом, адвокатським бюро або адвокатським об'єднанням та повинен містити підпис адвоката; типова форма ордера затверджується Радою адвокатів України. Адвокат зобов'язаний діяти в межах повноважень, наданих йому клієнтом, у тому числі з урахуванням обмежень щодо вчинення окремих процесуальних дій.

Таким чином, ордер має похідний характер: він не створює повноважень адвоката, а лише посвідчує ті повноваження, які виникли на підставі договору про надання правничої допомоги. За відсутності належної правової підстави – договору, укладеного за наявності волевиявлення клієнта, – ордер не набуває самостійного значення і не може підтверджувати повноваження адвоката на представництво.

Якщо клієнтом виступає юридична особа, від імені якої договір укладено іншою особою, адвокат зобов'язаний дотриматися вимог статті 15 Правил адвокатської етики. Зазначена норма передбачає, що за відсутності згоди клієнта та несхвалення ним договору про надання правничої допомоги, укладеного іншою особою в його інтересах, адвокат не має права вчиняти будь-які дії в інтересах такого клієнта на підставі цього договору.

Відповідно, у разі якщо рада адвокатів регіону як клієнт та її голова, уповноважений діяти від імені ради, заперечують факт укладення договору про надання правничої допомоги та надання доручення на представництво, адвокат не вправі посилатися на ордер як на документ, що підтверджує його повноваження на представництво інтересів такої ради адвокатів регіону.

Частина четверта статті 27 Закону, яка допускає укладення договору про надання правничої допомоги на користь клієнта іншою особою, за таких обставин застосуванню не підлягає, оскільки клієнт – рада адвокатів регіону – не висловив волевиявлення на таке представництво і не схвалив відповідного договору.

Щодо питань, порушених у зверненні щодо адвокатських запитів, приватного інтересу та можливого конфлікту інтересів (питання 8-12, 14-16)

Щодо цільового призначення адвокатського запиту

Відповідно до статті 24 Закону адвокатський запит – це письмове звернення адвоката до органу державної влади, органу місцевого самоврядування, їх посадових та службових осіб, підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності та підпорядкування, громадських об'єднань про надання інформації, копій документів, необхідних адвокату для надання правничої допомоги клієнту.

Із наведеного визначення випливає, що адвокатський запит має чітко визначене цільове призначення: він може використовуватися виключно як інструмент надання правничої допомоги клієнту в межах виконання договору про надання правничої допомоги. Направлення адвокатського запиту у власних інтересах адвоката або в інтересах інших осіб, а не клієнта, свідчить про недодержання вимог статті 24 Закону та статті 7 Правил адвокатської етики.

Такий підхід послідовно закріплений у практиці Ради адвокатів України. Роз'ясненням, затвердженим рішенням Ради адвокатів України від 03.07.2021 № 53, визначено, що адвокат вправі направити адвокатський запит не для задоволення особистих інтересів, а лише в межах виконання договору з клієнтом з метою надання останньому правничої допомоги. Рішенням Ради адвокатів України від 07.03.2023 № 18 роз'яснено, що адвокатський запит у всіх випадках за своїм законодавчо визначеним призначенням, як гарантований інструмент адвокатської діяльності, використовується задля формування та/або реалізації правової позиції адвоката в інтересах клієнта.

Отже, адвокатський запит завжди має бути спрямований на досягнення цілей адвокатської діяльності, які полягають у забезпеченні у правовий спосіб максимально вигідної правової позиції клієнта.

Щодо конфлікту інтересів

Пунктом 8 частини першої статті 1 Закону та частиною першою статті 9 Правил адвокатської етики конфлікт інтересів визначається як суперечність між особистими інтересами адвоката та його професійними правами і обов'язками,

наявність якої може вплинути на об'єктивність або неупередженість під час виконання адвокатом його професійних обов'язків, а також на вчинення чи невчинення ним дій під час здійснення адвокатської діяльності.

Частиною першою статті 28 Закону встановлено, що адвокату, адвокатському бюро або адвокатському об'єднанню забороняється укладати договір про надання правничої допомоги у разі конфлікту інтересів.

Частинами другою – п'ятою статті 9 Правил адвокатської етики передбачено, що адвокат без письмового погодження з клієнтами, щодо яких виник конфлікт інтересів, не може представляти або захищати одночасно двох або більше клієнтів, інтереси яких є взаємно суперечливими або вірогідно можуть стати суперечливими, а також за таких обставин надавати їм професійну правничу (правову) допомогу. У разі отримання адвокатом від клієнта, якому він надавав професійну правничу (правову) допомогу, конфіденційної інформації, пов'язаної з інтересами нового клієнта, адвокат зобов'язаний отримати письмове погодження клієнтів, між якими виник конфлікт інтересів. Адвокат без письмового погодження з клієнтом, щодо якого виник конфлікт інтересів, не може представляти, захищати клієнта чи надавати йому професійну правничу (правову) допомогу, якщо інтереси клієнта суперечать власним інтересам адвоката.

Аналогічна позиція викладена в рішенні Ради адвокатів України від 15 листопада 2019 року № 120.

Водночас Рада адвокатів України зазначає, що оцінка дій конкретного адвоката, у тому числі щодо наявності в нього конфлікту інтересів під час здійснення адвокатської діяльності та надання правничої допомоги, здійснюється виключно в індивідуальному порядку з урахуванням усіх фактичних обставин.

За загальним правилом дії адвоката, вчинені за наявності конфлікту інтересів, про який клієнт не був повідомлений і на продовження надання правничої допомоги за наявності якого клієнт не надав згоди, можуть бути розцінені як порушення Правил адвокатської етики.

Разом з тим надання роз'яснення по суті питань 8 –12 та 14 –16 виходить за межі повноважень Ради адвокатів України. Зазначені питання сформульовані щодо конкретних фактичних обставин та дій конкретного адвоката і фактично зводяться до встановлення наявності або відсутності в його діях ознак дисциплінарного проступку. Встановлення в діях адвоката конфлікту інтересів та інших ознак порушення Правил адвокатської етики і Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» належить до компетенції кваліфікаційно-

дисциплінарних комісій адвокатури, а розгляд відповідних дисциплінарних справ – до їх виключної підвідомчості.

На підставі викладеного, керуючись статтями 55, 57 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», Положенням про Раду адвокатів України, Рада адвокатів України вирішила:

1. Роз'яснити, що відповідно до частини першої статті 49 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» та пункту 3.1.1 Регламенту ради адвокатів регіону голова ради адвокатів регіону представляє раду адвокатів регіону у відносинах з третіми особами та є особою, уповноваженою на підписання договорів від імені ради адвокатів регіону без додаткового уповноваження.

Сам по собі статус члена ради адвокатів регіону не наділяє таку особу повноваженнями на укладення та підписання від імені ради адвокатів регіону договору про надання правничої допомоги цій раді адвокатів регіону, членом якої вона є.

Член ради адвокатів регіону може укладати та підписувати договори від імені ради адвокатів регіону виключно за наявності рішення ради адвокатів регіону про надання таких повноважень та належного уповноваження (доручення або довіреності), виданого головою ради адвокатів регіону.

2. Роз'яснити, що договір про надання правничої допомоги, укладений від імені ради адвокатів регіону особою, яка не була належним чином уповноважена на вчинення таких дій, не може вважатися належною правовою підставою для представництва інтересів такої ради адвокатів регіону.

Положення статті 241 Цивільного кодексу України щодо наступного схвалення правочину не підлягають застосуванню до правочину, вчиненого особою, яка взагалі не була уповноважена на представництво і не мала жодних повноважень діяти від імені ради адвокатів регіону, а отже, не могла їх перевищити.

3. Роз'яснити, що не може вважатися належним волевиявленням ради адвокатів регіону на укладення договору усна, неформальна або подальша поведінка окремих посадових чи виборних осіб ради адвокатів регіону за відсутності рішення ради адвокатів регіону, яке передуює укладенню договору, та належного доручення або довіреності на його укладення.
4. Роз'яснити, що надання члену ради адвокатів регіону повноважень на складання протоколів про адміністративні правопорушення на підставі рішення ради адвокатів регіону або довіреності не наділяє такого члена

ради повноваженнями на укладення та підписання від імені ради адвокатів регіону договорів, у тому числі договорів про надання правничої допомоги.

Надання повноважень на вчинення окремих юридично значущих дій не є підставою для висновку про наявність у такої особи повноважень на укладення договору про надання правничої допомоги від імені ради адвокатів регіону.

5. Роз'яснити, що довіреність або рішення ради адвокатів регіону про уповноваження члена ради на складання протоколів про адміністративні правопорушення, видані після дати укладення договору про надання правничої допомоги, не підтверджують наявності у такої особи повноважень на підписання зазначеного договору та не поширюють свою дію на правовідносини, що виникли до їх прийняття або видачі.
6. Роз'яснити, що адвокат не може вважатися належно уповноваженим діяти в інтересах ради адвокатів регіону на підставі ордера, виданого за договором про надання правничої допомоги, який укладений від імені ради адвокатів регіону особою, не наділеною належними повноваженнями на його укладення, якщо рада адвокатів регіону та її голова, уповноважений діяти від її імені, заперечують факт укладення такого договору та не схвалюють його.

У такому випадку ордер не може розглядатися як самостійна правова підстава для представництва інтересів ради адвокатів регіону, а положення частини четвертої статті 27 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» не підлягають застосуванню у зв'язку з відсутністю волевиявлення клієнта та подальшого схвалення ним договору.

7. Роз'яснити, що адвокатський запит відповідно до статті 24 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» може направлятися виключно в межах виконання договору про надання правничої допомоги з метою надання такої допомоги клієнту. Використання адвокатського запиту у власних інтересах адвоката або в інтересах інших осіб, а не клієнта, свідчить про недодержання вимог статті 24 Закону та статті 7 Правил адвокатської етики.
8. Роз'яснити, що встановлення наявності чи відсутності в діях конкретного адвоката ознак конфлікту інтересів та інших ознак порушення Правил адвокатської етики є питанням індивідуальної оцінки фактичних обставин, що належить до компетенції кваліфікаційно-дисциплінарних комісій адвокатури.

9. Секретарю Ради адвокатів України повідомити про прийняте рішення заявника – адвоката [REDACTED], адвоката [REDACTED], адвоката [REDACTED] та голову Ради адвокатів Донецької області Керанчук Л.Л.

Голова Ради адвокатів України **/підпис/** **Лідія ІЗОВІТОВА**

Секретар Ради адвокатів України **/підпис/** **Ігор КОЛЕСНИКОВ**